

eli Rahwasse ei putund se Nuhtlusse In-
gel mitte (§. 463).

§. 468. Elis Kuningas lastis kutsuda
Mosest ja Aaronit weel selsammal Osel,
ja ütles: Wõtke ja minge mo Rahwa seast
ära (§. 459), teie ja keik Israeli Lapsed;
minge ja tenige Jehowat, nenda kui teie
ollete rälkinud, ja wõtke keik ommad Weik-
sed ja Puddolojusjed ennestega, nenda kui
teie rälisite (§. 458), ja minge, ja õnnis-
tage mind ka! Ja Egiptusse Rahwasgi
ajasid wägga nende peäle, et nemmad us-
snaste seält piddid ärraminne; sest nem-
mad ütlesid: Muido meie surrence keik ärra.

§. 469. Israeli Rahwas ollid keik walmis
ja Rides (§. 465), ja otasid agga sedda
Kästo; nemmad hakkasid warsi ja Rutto-
ga minne, kui neid ni wägga aeti; nende
Teirwa Taigen oli neil Kunnade sees ilma
happnematta, ja nemmad siddusid ommad
sewa Kunnad hopis Taignaga Niette sis-

se,

se ja landsid neid ommas Selgas ärra, ja
Tee peäl teggid nemmad sest happnematta
Kogid, ja kupsetasid omma Taignast, sest
seäl ei antud neile ennam ni paljo Aega.

§. 470. Ja keik need laenatud Hõbbe-
ja Kuld, Riistad, ja Rided (§. 460), wisid
nemmad ennestega ärra, sest Egiptuse Rah-
was ei wõtnud Aega, neid nende Käest
järele kulada; ja keik ommad Weiksed ja
Puddolojusjed aiasid nemmad ärra; nen-
da et nemmad läksid wälja sure Warran-
dussega, kui Jummal Abraamile olli ette-
kulutand (§. 108). Ja paljo muud alwa
Rahwas läks ka nende Seitsis ärra.

§. 471. Ja Israeli Laste Meesterah-
was oli Egiptusse Maalt wäljaminees
kuuskord sadda tuhhat, ilma nende Rae-
sed, ja Tütrid, ja need Poeglapsed, mis
weel mitte kabhükümne Aastased ei olnud.
Seitsekümmend Hinge oli neid agga Jo-
seppiga ühte kolkko, kui nende Issa Jakob

X 5